

Kristeligt Dagblad

DEBATINDLÆG | 25.09.18 KL. 00:00

Min ni-årige niece er ked af størrelsen på sine læber. Hvor er vi på vej hen?

Børn vokser i dag op i et samfund, der hylder skønhedsidealer, som både er rynkefri, delfri, lugtfri og hårfri (altså undtagen på hovedet!). Og hvor succes er lig med skønhed og vice versa. Men hvorfor er det blevet sådan, spørger journalist Nicola Voss

Nicola Voss

Jeg legede selv med Barbie som barn og har intet imod dem. Men jeg voksede trods alt også op i en verden med mindre retouchering, færre filtre og et mediebillede og ægte rollemodeller, der var noget nærmere virkeligheden end nutidens, skriver journalist. Billedet er et modelfoto og forestiller ikke den ni-årige niece. Foto: Linda Kastrup/Ritzau Scanpix/modelfoto.

”SE, HVOR STORE mine læber ser ud på det billede,” sagde min niece på ni år, da hun viste mig et billede på sin mobil. Jeg kiggede på billedet og så på hende og svarede: ”Jeg synes, du er meget pænere i virkeligheden.”

Da jeg efterfølgende tænkte over episoden, blev jeg ked af det. Ked af, at en lille pige på bare ni år allerede har tillært sig, at det er smukt at have store læber og derfra konkluderet, at hendes egne ikke er store nok.

For hvad er skønhed egentlig? Jeg kan nemt kigge mig omkring og finde en efter vestlige normer smuk kvinde, hvis blik er tomt.

Og jeg kan vise dig et smilende ansigt på en med Downs syndrom, og jeg garanterer dig for, at du smiler igen, når du ser de strålende øjne og det oprigtige smil.

Jeg legede selv med Barbie som barn og har intet imod dem. Men jeg voksede trods alt også op i en verden med mindre retouchering, færre filtre og et medie billede og ægte rollemodeller, der var noget nærmere virkeligheden end nutidens.

Jeg er selv storforbruger af Youtube, og er ikke modstander af det, men jeg frygter også, at netop den enorme eksponering af hele den kommercielle verden kan være med til at forvirre børn. Hele underholdningsindustrien har fokus på udseende og iscenesættelse af kunstnerne med et forfærdelig stringent billede af succeskriteriet.

For succes, skønhed og berømmelse er målsætningen i denne overfladiske verden, hvor jeg fristes til at spørge: Hvor er næstekærligheden? Hvor er glæden ved at hjælpe og give? Hvor er mennesket?

Børn vokser i dag op i et samfund, der hylder skønhedsideal, som både er rynkefri, delfri, lugtfri og hårfri (altså undtagen på hovedet!). Og hvor succes er lig med skønhed og vice versa.

Hvorfor er det blevet sådan? Hvorfor har vi tilladt det?

Børn eksponeres for disse værdier i legetøj, i Disney, i "Vild med dans", i "Hannah Montana", i pigemagasiner og dameblade, på Youtube og på gaderne, hvor de går. De oplever mødre, søstre og rollemodeller, der helt frivilligt om-modelleres, og som beklager sig over sig selv. Beklager sig over, hvordan de ser ud, og gør sig enorme anstrengelser for at skjule dem, de er.

Bliver du ikke både chokeret og bange når du hører, at en niårig pige i det hele taget tager stilling til sine læbers størrelse? Hvor er vi på vej hen? Hvad med at udvise lidt taknemmelighed og ydmyghed over at være sund og rask og leve i en tid fyldt med muligheder for at leve et godt liv frem for at overskygge det med dårlige, overfladiske tanker om det ydre? Hvad med at lære vores børn at starte dagen med taknemmelighed? At prioritere smil. At vælge deres tanker med omhu og skabe et liv, hvor målet er at være et godt og tilfreds menneske, og hvor deres meninger er deres og ikke bare noget, som en kommerciel industri konstant får proppet i hovedet på dem?

Børn gør jo ikke, som vi siger. De gør, som vi gør. Så hvilke værdier efterlever du, og hvilke værdier ønsker du, at dine børn og kommende generationer skal leve efter?

Hvordan skal de lære at passe på kloden, hvis det er okay at sprøjte gift i sig selv?

Hvordan skal de mærke lykken og glæden, hvis de tror, den skal se ud på en bestemt måde? Og hvordan skal de elske sig selv, hvis de tror, de skal se ud på en bestemt måde for at fortjene det?

Og værre endnu: Hvordan bliver deres liv, hvis de tror, at de skal eller kan købe sig til at blive en anden version af sig selv og dermed blive både skønnere og mere lykkelige?

Nicola Voss er journalist.